

Til 886. Folketingets finansudvalg har ved skrivelse af 18. januar 1951 (aktstykke nr. 372) givet sin tilslutning til, at der i finansåret 1950—51 stilles et beløb af 9. mill. kr. til arbejds- og socialministeriets rådighed til administration af lov nr. 169 af 30. marts 1946 om iværksættelse af offentlige arbejder m. v. og beskæftigelse af arbejdsløse.

Til 887. I henhold til § 4, stk. 1, pkt. 2, i lov nr. 169 af 30. marts 1946 om iværksættelse af offentlige arbejder m. v. og beskæftigelse af arbejdsløse kan der efter omstændighederne ydes tilskud til såvel opskoling som omskoling af arbejdsledige. Formålet med bestemmelsen er at skabe adgang til gennemførelse af dels foranstaltninger til modvirken af, at et for stort antal personer bevarer tilknytning til et bestemt fag eller fagområde, dels foranstaltninger til fornøden uddannelse (faglig skoling) på områder, hvor der findes mangel på arbejdskraft. Den sidstnævnte opgave, der er af stor vigtighed, hvor den tilstedeværende mangel på særlig skolet arbejdskraft hæmmer en produktion af samfundsmæssig betydning, f. eks. i valutamæssig henseende, kan ofte kun løses rationelt, såfremt man kan støtte op- eller omskoling af ikke alene arbejdsledige, men også personer, der på det givne tidspunkt er beskæftiget indenfor det pågældende produktionsområde og derved har særlige forudsætninger for efter en kort skolingsperiode at bestride det mere kvalificerede arbejde, hvortil der savnes arbejdskraft. Ved denne oprykning vil atter kunne fremkomme beskæftigelsesmuligheder for mindre kvalificeret ledig arbejdskraft i de ledigblevne pladser.

Med tilslutning fra arbejds- og socialministeriets beskæftigelsesudvalg søger man derfor herved hjemmel til i et vist omfang at yde statstøtte også til ekstraordinær faglig skoling af ikke arbejdsløse.

Til 888. Folketingets finansudvalg har i skrivelse af 12. november 1950 (aktstykke nr. 222) givet tilslutning til, at de nævnte maksimumsbeløb forhøjes som anført.

Til 889. Folketingets finansudvalg har i skrivelser af 15. august 1950 (aktstykke nr. 1343) og 30. november 1950 (aktstykke nr. 213) givet tilslutning til, at der for finansåret 1950—51 stilles et beløb på ialt 106 mill. kr. til rådighed til de omhandlede formål, således at beløbet søges bevilget ved tekstanmærkning til lov om tillægsbevilling for finansåret 1950—51.

Til 890. Folketingets finansudvalg har i skrivelse af 4. maj 1950 (aktstykke nr. 887) givet tilslutning til, at der i finansåret 1950—51 stilles et beløb på 20 000 000 kr. til rådighed til det omhandlede formål.

Til 891. Da det må forudses, at en del af de institutioner, der får bevilget tilskud af tipsmidlerne, ikke straks vil være i stand til at opfylde de for udbetalingen fastsatte betingelser, og da tilskuddene ikke af denne grund bør anses for bortfaldet, er der søgt hjemmel til at overføre tilskudsbeløbene til udbetaling i senere finansår, jfr. iøvrigt anmærkning til § 26 II. D. 12.

Til 892. Folketingets finansudvalg har i skrivelse af 20. oktober 1949 (aktstykke nr. 54) givet sin tilslutning hertil.

Til 893. Finansministeriet har i skrivelse af 8. december 1950 (journal nr. S. 2069/50) givet sin tilslutning hertil.

Til 894. I den den 27. marts 1950 af vedkommende folketingensudvalg afgivne betænkning over forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1950—51 er det under punkt 5, forbrugsafgifterne, henstillet til ministeren for offentlige arbejder at søge hjemmel til, at der af det til vejfondene indgåede beløb indtil 150 000 kr. efter særlig indstilling kan ydes motorbådsejere tilskud til formål som f. eks. anlæg af bådehavne, beddinger og vedligeholdelse af sejllob.

Tilskuddene må anses som en kompensation til de bådere, der gennem benzinafgifterne bidrager til vejvæsenet uden at medføre udgifter for vejene. Da der er hjemmel til at godtgøre fiskerfartøjer og andre brugsfartøjer afgiften på benzin, bør tilskuddene hovedsagelig komme ejere af lystmotorbåde til gode.